

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br. III-Sl-460/76-2
od 3. III 1976.

Vijeće: Ivo Bešker, Petar Sremac, prof. dr. Čedo Rajačić

Pomorski agent - Plaćanje u ime svog nalogodavca - Bolest člana posade - Članu posade se ne može otkazati radni odnos dok se nalazi na bolovanju, pa makar je poslodavac brodar strana osoba - Agent koji je izvršio plaćanje u svojstvu agenta u okviru svoje punomoći, nema pravo zahtijevati povrat isplaćenog iznosa navodeći da mu isplatu ne priznaje njegov nalogodavac - Kada je agent nadoknadio troškove liječenja člana posade broda ne može od tog člana posade zahtijevati da mu nadoknadi isplaćeni iznos, budući da mu njegov nalogodavac ne priznaje isplatu, navodeći da je sporna isplata izvršena kada je bolesnik prestao biti s brodarom u radnom odnosu - Ovo stoga jer se po jugoslavenskom pravu ne može dati otkaz radnog odnosa dok se radnik nalazi na bolovanju

Tužitelj je pomorski agent, prvotuženi član posade stranog broda, a drugotuženi je brodar tog broda. Sporno je među strankama da li su tuženi dužni tužitelju nadoknaditi iznos bolničkih troškova koje je on isplatio za liječenje člana posade radeći u svojstvu agenta.

Posebnim rješenjem u toku spora tužba je prema drugotuženom odbačena kao nepodesna za raspravljanje.

Prvostepeni sud odbio je tužitelja sa zahtjevom prema prvotuženom, iz razloga jer je nakon provedene rasprave i izvedenih dokaza utvrdio da je prvotuženi, kao član posade broda, čiji je vlasnik drugotuženi, s radnog mjesta na brodu prebačen na liječenje u bolnicu "Braća Sabol", a nakon toga na daljnje liječenje u bolnicu "Dr Zdravko Kučić". Iz navoda samog tužitelja slijedi da je drugotuženi brodar platio račun bolnice "Braća Sabol" u Rijeci, te se on smatra obvezanim na temelju ugovora o radnom odnosu kojega je sklopio s prvotuženim platiti troškove liječenja. Kako je drugotuženi odbio platiti drugi račun bolnice "Dr Zdravko Kučić", jer da prvotuženi nije više u radnom odnosu s njim, to tužitelj smatra - koji je kao brodarov agent platio odnosne troškove liječenja - da mu je drugotuženi dužan platiti odnosne troškove. S obzirom na izloženo sud smatra da je tužitelj nastupao kao punomoćnik brodara u pogledu namirenja odnosnih troškova liječenja bolnicama, on je platio odnosne troškove kao punomoćnik drugotuženog brodara, pa je

dužan pružiti dokaz da mu je odnosna tražbina cedirana. Odnosna plaćanja tužitelj je izvršio kao punomoćnik drugotuženog brodaru u okviru vršenja svojih ugovorno agencijskih usluga. Plaćajući odnosne troškove slijedi da je izvršio plaćanje za račun svoga zastupnika brodaru, pa svoj zahtjev može samo usmjeriti prema brodaru. Ukoliko nije nastupao kao brodarov agent, tada bi se moglo uzeti da je nastupao u odnosu prema prvotuženom u okviru posloводства bez naloga. Međutim, takav pravni odnos tužitelj nije dokazao.

Tužitelj žalbom pobija presudu zbog bitnih povreda parničnog postupka, nedovoljno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da se pobijana presuda preinači i udovolji tužbenom zahtjevu, odnosno da se presuda ukine i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

Nepravilno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primjenu materijalnog prava tužitelj vidi u tome što smatra da prvostepeni sud pogrešno uzima da je on, tužitelj, izjavio na ročištu 8.IV 1974. godine da je bolničko liječenje za prvotuženog platio u ime i za račun drugotuženoga. Tvrdi da on nije nastupao kao agent drugotuženog, već je platio tuđi dug pa i s toga naslova i tuži. Ističe da je sud propustio da utvrdi činjenicu tko je tražio bolničke usluge i tko ih je bio dužan platiti. Tvrdi da je bolničke usluge tražio prvotuženi. Okolnost da li je drugotuženi brodar bio dužan prvotuženome refundirati taj izdatak ili ne, pitanje je odnosa između prvotuženog i njegovog bivšeg poslodavca. Smatra da je tužitelj platio dug prvotuženog, pa je stoga njegov zahtjev osnovan s naslova poslodavstva bez naloga. Prvotuženi je imao koristi od isplate bolničkih računa za liječenje, pa je taj iznos dužan vratiti tužitelju, a regresirati se od poslodavca.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

Rješavajući spor prvostepeni sud je proveo potrebne dokaze i utvrdio činjenice potrebne za pravilno rješenje spora, pa je na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja donio presudu koju je jasno i iscrpno obrazložio. Tako utvrđeno činjenično stanje i obrazloženje pobijane presude ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Ne mogu se prihvatiti žalbeni navodi da sud nije utvrdio pravilno činjenično stanje iz kojega bi slijedilo da je tužitelj u odnosu prema prvotuženom članu posade broda i u odnosu prema drugotuženom nastupao kao agent drugo-

tuženog. Iz nesporne činjenice slijedi da je tužitelj bio agent drugotuženog za sklapanje ugovora o zaposlenju, koji je ugovor sklopljen preko Zavoda za zapošljavanje i posredovanjem tužitelja kao agenta brodovlasnika. Nadalje, nesporna je činjenica da je prvotuženi kao član posade na brodu drugotuženoga Firme Manati bio uslijeđ oboljenja upućen na liječenje u bolnicu "Braća Sabol", te da je troškove odnosno bolnice platio tužitelj, kao agent odnosnog broдача, i konačno da je na daljnje liječenje upućen tuženi koji se još uvijek nalazio na bolovanju na liječenju u bolnici "Dr Kučić", koja je ispostavila račune za liječenje tužitelju kao agentu broдача, a koji je račun tužitelj kao i onaj bolnice "Braća Sabol", odnosnim bolnicama platio. Okolnost da je broдар tužitelju, svom agentu, platio prvi račun, tj. onaj bolnice "Braća Sabol", a odbio platiti račun bolnice "Dr Kučić", nema utjecaja na pitanje osnovanosti zahtjeva tužitelja prema prvotuženome. U smislu pravnih propisa o radnim odnosima radnika radni odnos ne može prestati za vrijeme dok je radnik na liječenju i bolovanju. S obzirom na to tuženi član posade imao je prema Firmi Naviera Manati pravo na zahtjev plaćanja troškova liječenja, kako u bolnici "Braća Sabol", tako i u bolnici "Dr Zdravko Kučić". Kako je tužitelj bio agent odnosne firme i platio je odnosne račune bolnicama kao agent Firme Naviera Manati, ne može tražiti da mu prvotuženi plati odnosne bolničke troškove, navodno s naslova posloводства bez naloga. Tužitelj, plaćajući odnosne bolničke troškove za liječenje prvotuženog, nije postupao kao platilac tuđeg duga, nego je postupao, kako to pravilno uzima prvostepeni sud, kao platilac duga svoga zastupnika, tj. Firme Naviera Manati, čiji je tužitelj bio agent. S obzirom na to prvostepeni sud pravilno uzima da zahtjev tužitelja prema prvotuženome nije osnovan, te da svoje potraživanje naplate bolničkih troškova tužitelj može upraviti jedino prema svom zastupniku Firmi Naviera Manati.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br.III-Sl-426/76-2
od 3.III 1976.

Vijeće: Ivo Bešker, Gavro Badovinac, prof.dr Čedo Rajačić

Nagrada za spašavanje broda - Ovu nagradu duguje broдар i nosilac prava raspolaganja spašenog broda

Tužitelj je poduzeće koje je odsukalo nasukani brod, a koji tuži nekoliko osoba koje su prema brodu imale razne funkcije za nagradu za spašavanje.